CONFERINȚA CONSILIULUI RAIONAL UCFS REGHIN

Tradiții frumoase, DAR CUM SÎNT ELE CULTIVATE?

Dintre sporturile practicate la Reghin, cîteva au atras în mod deosebit, de-a lungul anilor, tineretul de aici și au polarizat în jurul lor numeroși suporteri care le-au sprijinit cu tot entuziasmul. S-au format adevărate tradiții: în canotaj și hochei, în înot și volei, în schi și oină. Este adevărat, acestea au fost favorizate de condiții specifice. La Reghin s-au născut zveltele ambarcațiuni cu care sportivii noștri au cîștigat medalii de aur la numeroase competiții internaționale; tot aici apele Mureșului formează vara admirabile „bazine de înot", iar gerurile iernii patinoare. La G.I.L. s-au construit planoare și avioane, se fabrică materiale sportive exportate în multe țări ale lumii...

In sporturile amintite, care s-au dezvoltat cu precădere la Reghin, au fost obținute o serie de promițătoare succese. Despre acestea, despre tradițiile sportive, dar mai ales despre situația lor actuală s-a vorbit la această conferință a consiliului raional UCFS.

Darea de seamă a subliniat mai ales succesele din ultimul an. De pildă, s-a amintit că din cele 71 de asociații cîte sînt în raion, în 69 au fost organizate campionate pe diferite ramuri de sport. De asemenea, au fost organizate peste 200 de acțiuni cultural-sportive și peste 300 de acțiuni turistice. In 1966, încă 1 900 tineri au trecut normele Insignei de polisportiv, astfel că numărul total al purtătorilor acestei distincții sportive se ridică la 9 000. Dar, atît în darea de seamă cît și în planul de măsuri s-a amintit foarte puțin despre situația existentă în ramurile sportive cu tradiție. In unele dintre acestea activitatea este în prezent foarte slabă, iar la canotaj, hochei, oină, ca și inexistentă (!?).

Participanții la discuții — Vladimir Novițchi, Gheorghe Farcaș, Ion Butiurca, Liviu Maior și alții — au arătat că în urmă cu 6—7 ani canotajul de la Reghin era prezent la finalele pe țară, iar acum Reghinul nu are nici cel puțin un campion regional. La hochei, sport care a avut mulți iubitori, activitatea a încetat cu 2—3 ani în urmă. De ce? Nu există condiții, materiale sportive? Dimpotrivă! G.I.L. Reghin, care fabrică cele mai noi tipuri de aparate și materiale de sport, este gata să pună la dispoziția sportivilor, pentru încercare, bărci, schiuri, bețe de oină, crose, săniuțe, sulițe și arcuri. Dar nici asociația Avîntul — de pe lîngă G.I.L. — și nici consiliul raional UCFS nu au manifestat nici un fel de inițiativă pentru folosirea acestor posibilități.

Pînă nu de mult, apele Mureșului erau zăgăzuite la Reghin de un baraj, formînd un frumos bazin de înot și un spațiu corespunzător pentru canotaj. Dar barajul s-a spart și nimeni nu manifestă vreo preocupare pentru repararea lui. Din această cauză, bazinul de înot este o adevărată paragină.

Aproape de Mureș, în parcul orașului, a existat un frumos lac. In timpul iernii, el se transforma în teren de hochei și patinaj. Dar, fiind lăsat în părăsire, lacul a fost năpădit de stufăriș și din primăvară pînă toamna cîntă broaștele în el. Cu cheltuieli minime, el ar putea fi reamenajat, atît pentru sporturi de iarnă, cît și pentru cele de vară.

În cuvîntul său, Gh. Fazekaș a arătat că și stadionul se află într-o situație foarte proastă, că sînt necesare nu numai reparații, ci o adevărată reamenajare. Liviu Maior, din partea asociației Voința, a subliniat faptul că nu există o suficientă colaborare între asociațiile sportive din orașul Reghin pentru întreținerea bazelor sportive existente și amenajarea unor terenuri noi.

Planul de măsuri a fost completat cu o serie de date mai concrete, cu obiective adecvate condițiilor locale, menite să marcheze o cotitură în dezvoltarea sportului, atît de îndrăgit de masele largi ale tineretului din orașul de pe Mureș.

VIOREL TONCEANU

N O T E

De ce s-a așteptat pînă acum?

La redacție a sosit o scrisoare, oarecum ieșită din comun. Expeditor — fostul campion republican de box la juniori, Marcel Pintilie. Iată cîteva fragmente care ne-au atras îndeosebi atenția.

„În trecere prin orașul Giurgiu, nu am putut rezista tentației de a revedea sala de box a Școlii de tineret UCFS, de unde, în urmă cu zece ani, am ieșit campion republican de juniori. Spre deziluzia mea, această sală se află într-o stare deplorabilă. De peste 6—7 ani ea nu a fost zugrăvită, acoperișul de tablă, jgheaburile și burlanele sînt sparte, apa curge pe pereți, tencuiala de pe ziduri a căzut etc., etc. Cînd sala se încălzește, „godinele" afumă ca un adevărat coș de fabrică, încît te îneci pur și simplu în fum. În plus, sala este foarte slab dotată cu aparate și materiale sportive. Lipsesc spalierele, halterele mici, sacii de antrenament și, bineînțeles, ringul".

Ne-am deplasat la fața locului. Situația descrisă în scrisoare este absolut reală. Am intrat în sală. Nu se făcuse focul, pentru a se evita fumul! Totuși, de la ușă ne-a izbit un aer... acru (evident cauzat de fumul infiltrat de-a lungul anilor în pereți) și o temperatură... polară.

Cum pot tinerii să se antreneze în asemenea condiții? — l-am întrebat pe antrenorul Florea Chiru.

— Ce să se mai antreneze? Mulți tineri ocolesc de la o vreme sala, iar pe alții nu-i mai lasă părinții să vină.

Declarația este edificatoare. Cu alte cuvinte, dacă lucrurile nu se vor îmbunătăți în curînd, la Giurgiu se va vorbi tot mai puțin despre box.

Am stat de vorbă și cu tovarășii din consiliul orășenesc UCFS, în a căror „grijă" se află acum sala. Cu toții recunosc că ea nu este adecvată antrenamentelor, că este insuficient utilată cu aparate și materiale, că nu corespunde condițiilor elementare igienico-sanitare etc., etc. Cu toate acestea, practic nu a fost luată nici o măsură. Paradoxal, la vizita noastră s-au găsit imediat și soluții de remediere, printre care cea mai rezonabilă ni se pare trecerea sălii în administrația asociației sportive Unirea din localitate. Ne punem întrebarea: dacă acum s-au putut găsi soluții de rezolvare, de ce s-a stat atîta timp cu brațele încrucișate?

Consiliul regional UCFS București, care și el a acționat cu... încetinitorul (deși cunoștea situația), va trebui să ia măsurile cele mai eficiente pentru a nu răspunde direct de „dispariția" boxerilor din Giurgiu.

ION OCHSENFELD

Motocrosiștii sînt chemați la start

Săptămîna viitoare, în Capitală, se deschide sezonul de motocros. Zecile de... cai putere, bine „hrăniți și ferchezuiți" toată iarna, sînt nerăbdători să se ridice cît mai repede fanionul starterului și să pornească într-un iureș ca cel din imaginea de mai jos

PRONO SPORT 1X2

Nu uitați să depuneți buletinele pentru concursul Pronosport de miine la care se atribuie în cadrul premiului excepțional pentru prima oară un autoturism „Renault 16" și 2 500 lei în numerar.

Astăzi este ultima zi pentru depunerea buletinelor.

● În numărul de ieri am publicat cîștigătorii autoturismelor atribuite la concursul special Pronoexpres din 8 februarie 1967.

In continuare publicăm lista cîștigătorilor premiilor fixe în bani și în obiecte, stabiliți prin tragere la sorți:

Cite 15.000 lei au obținut următorii: Prodan Marin din Cîmpulung Muscel, Bogdan Viorel din Timișoara, Ștefănescu Filofteia din București și Tudoroiu Dumitru din Tg. Jiu.

Cite o grupă în obiecte compusă din: 1 televizor **„Rubin 102"**, un **aparat de radio „Gerufon", un frigider „Alka", una mașină de spălat „Crinul", un picup „Ziphona" cu 20 discuri și un stilou „Melbi"** au obținut următorii: Stelian Teodora din Zemeș-Moinești, Tănăsescu George din Giurgiu, Hațegan Eugen din Alba Iulia, Rău Henrieta din Reșița, Oprea Ioana din București.

Premiile concursului Pronosport nr. 7 din 19 februarie 1967:

Premiul excepțional: 1 variantă a 75.000 lei (autoturism „Moskvici 408" cu 4 faruri și radio plus 20.500 lei); categoria I: 7,5 variante a 5.662 lei; a II-a: 152 x 349 lei; a III-a: 1.635,5 x 32 lei; a IV-a: 8.505 x 10 lei.

Report PREMIUL MINIM: 97.314 lei.

Premiul excepțional a revenit participantului BOGDAN EMIL din Reghin.

LOTO DIN 24 FEBRUARIE 1967

87 22 31 10 39 72 70 89 20 61 78 11

FOND DE PREMII: 1.140.822 lei.

Tragerea următoare va avea loc vineri 3 martie, tragerea specială a „Mărțișorului" în București.

Incepînd de la 24 februarie a. c. s-au pus în vînzare bilete pentru tragerea specială LOTO a „Mărțișorului" din 3 martie 1967.

Capul de afiș al acestei trageri speciale:

20 autoturisme (Renault 16, Renault 10 Major, Moskvici 408, Wartburg Lux 312/1. Renault Dauphine și Trabant 601). CUMPĂRAȚI-VĂ DIN TIMP BILETE.

Rubrică redactată de Administrația de stat Loto-Pronosport

De la I. E. B. S.

● Pentru jocul de fotbal STEAUA — C.S.M.S. de duminică de pe stadionul Republicii, biletele se găsesc de vînzare la casele de bilete obișnuite.

● Agenția de bilete din str Ion Vidu vinde și bilete pentru jocurile de hochei din „Cupa orașului București" din 25—26 februarie de la patinoarul „23 August", precum și pentru „Turneul internațional de spadă" din 25—26 februarie, de la sala Floreasca.

● Patinoarul „23 August" este deschis pentru patinaj public mîine, ORELE 9—12.

● MATERIAL ȘI ECHIPAMENT SPORTIV PUTEȚI ÎNCHIRIA DE LA CENTRUL DIN STADIONUL REPUBLICII. PLATA SE POATE FACE ȘI PRIN VIRAMENT. Informații la telefonul nr. 31.48.80.

● La bazinul acoperit Floreasca funcționează un curs de inițiere la înot pentru copii. Înscrieri la bazin.

Bazele metodico-științifice ale pregătirii sportive a copiilor și juniorilor

(Urmare din pag. 1)

țete, ci să ne sprijinim pe un cadru științific bine închegat.

Inainte de a trece la expunerea acestui cadru, precizăm că denumirea de „pregătire sportivă a copiilor și juniorilor" corespunde mai bine conținutului, scopului, decît „specializarea sportivă timpurie", aceasta din urmă putînd să dea loc la interpretări greșite din punct de vedere pedagogic și fiziologic. In plus, competițiile, fără de care este de neconceput activitatea sportivă, se organizează pe grupe de vîrstă: copii și juniori.

Problema pregătirii sportive a copiilor și adolescenților este o problemă complexă, cu multiple aspecte fiziologice, pedagogice și psihologice, tot atît de complexă ca și copilul și adolescentul. A da rețete privind mijloacele, nivelul performanțelor etc. ar putea genera greșeli în sensul suprasolicitării organismului tinerilor, sau unei prudențe exagerate. Or, după cum se știe, un organism solicitat prea mult sau prea puțin e împiedicat în dezvoltare. Soluția? Individualizarea sarcinilor și dozării, pe baza cunoașterii temeinice a subiecților. Și încă o precizare în acest context de idei: dictonul medical „primum non nocere" (în primul rînd să nu vatăme) trebuie să aibă o aplicabilitate limitată în educația fizică, deoarece activitatea noastră își atinge scopul numai dacă are influențe pozitive, dacă acționează cu eficiență. Din păcate, mai sînt unități școlare în care educația fizică este neutră, nu are o contribuție vizibilă; or, această neutralitate este foarte aproape de inactivitate.

Bazîndu-ne pe aceste considerente care asigură o înțelegere justă a problemei, vom expune în continuare principalele coordonate, caracteristici și cerințe ale pregătirii sportive a copiilor și juniorilor.

1. *Caracterul atractiv.* Pentru grupele de vîrstă de care ne ocupăm în acest material, plăcerea, satisfacerea prin mișcare, destinderea fizică și psihică constituie elemente fără de care sportul devine un medicament folositor, dar... medicament. Golit de partea emoțională, de frumusețea luptei sportive, sportul își pierde principala sa caracteristică de atragere, de cuprindere de bunăvoie a tineretului într-o activitate plăcută, pasionantă, își pierde în bună parte caracteristica de școală a voinței.

Cum să păstrăm și să dezvoltăm această cerință? In primul rînd, prin folosirea din plin a elementului de întrecere în predarea exercițiilor de dezvoltare fizică sau de perfecționare tehnico-tactică, cît și a caracterului de joc a antrenamentelor. *Caracterul de joc, de liberă inițiativă, de întrecere, trebuie să-și pună mai mult amprenta pe metodica de predare a sporturilor.* La copii și juniori jocul nu exclude ci, din contră, favorizează activitatea intensă, cu un grad crescut de eficacitate. Intervențiile didactice prea dese ale profesorului influențează negativ atmosfera de joc, de creație, de afirmare și potențare a energiei fizice și forței morale. *Or, fără cultivarea pasiunii pentru un sport și apoi menținerea acestei „flăcări" este aproape imposibil ca un tînăr să practice cu regularitate un sport sau să obțină performanțe înalte.*

2. *Multilateralitate în pregătirea fizică, concomitent cu însușirea și perfecționarea tehnicii corecte a sportului respectiv.*

Pe fondul preocupărilor pentru dezvoltarea fizică armonioasă este indicat să se acorde mai multă atenție pentru tehnică și îndemînarea generală. Multiple exerciții care să se adreseze tuturor regiunilor corpului și grupelor musculare, exerciții de suplețe, îndemînare, alergări de viteză, săriturile în înălțime și lungime cu și fără elan, însușirea și practicarea a 2—3 sporturi complimentare nu trebuie să lipsească din arsenalul fiecărui antrenor.

Totodată se impune o mare cantitate de repetări a procedeelor tehnice în condiții variate, cu anumite sarcini. *Bazîndu-ne pe tendința naturală a copiilor spre acțiuni motrice variate, spre viteză și îndemînare, vom căuta să dezvoltăm aceste calități de mare importanță pentru o tehnică superioară și pentru caracteristicile sportului de performanță actual.* Intr-adevăr, viteza a crescut mult și va continua să crească în execuția diferitelor procedee tehnice în lupte, fotbal, handbal, volei, baschet, caiac-canoe, box, hochei, tenis de masă, în „solurile" la gimnastică, în trecerea porților la slalom; în atletism, ca și în înot, viteza de reacție și de execuție au un rol hotărîtor pentru multe probe.

De aceea, dezvoltarea vitezei, sub toate formele ei de manifestare, totodată cu dezvoltarea corespunzătoare a supleței și musculaturii, constituie sarcini specifice acestor vîrste.

3. *Vîrsta și drumul spre măiestria sportivă.* Practicarea organizată a diferitelor ramuri sportive poate fi făcută de la: 6—7 ani — înotul și patinajul, 9 ani — schiul și gimnastica, 10—11 ani — atletismul, săriturile în apă, scrima, fotbalul, voleiul, handbalul, baschetul, hocheiul, tenisul de masă și de cîmp, polo, rugbi, popice; 13—14 ani — canotajul, caiacul, canoea, luptele, tirul, ciclismul; 15—16 ani — boxul, halterele. *O deosebită atenție se va da adaptării elementelor acestor sporturi la particularitățile de vîrstă, folosirii unor materiale și terenuri adecvate,* în scopul ușurării învățării și perfecționării corecte a tehnicii.

Ca ghid practic se poate folosi următoarea succesiune: etapa de inițiere, etapa specializării (pe baza selecției definitive) și participării în competiții oficiale, etapa performanțelor superioare. In încadrarea pe vîrste a acestor etape vom porni de la particularitățile anatomo-fiziologice și psihologice ale tinerilor cu care lucrăm.

Cu juniorii deosebit de bine dezvoltați și foarte talentați vom folosi metode, mijloace și obiective speciale.

In ceea ce privește problema selecției, recomandăm cuprinderea unor mase cît mai mari de copii în practicarea diferitelor ramuri sportive (după dorințele și aptitudinile respective — selecția primară orientativă) și selecția definitivă, după terminarea pubertății.

In încheiere, *subliniem noțiunile care trebuie să caracterizeze metodica pregătirii sportive a copiilor și juniorilor: atractivitate, multilateralitate ca dezvoltare fizică și pregătire motrică, însușirea corectă a tehnicii și perfecționarea pînă la măiestrie a acesteia, concordanță între dozarea mijloacelor folosite și particularitățile de vîrstă și individuale, control medico-sportiv periodic.*